

Māyāvādžiai išnaršė visas Vedas ir išskyrė keturis teiginius, palaikančius jų filosofiją. Jie vadina šiuos keturis teiginius *mahāvākya* - „didžiais teiginiais.“ Šie keturi teiginiai yra:

- 1) sarvaṁ khalv idaṁ brahma, “visas šis pasaulis yra brahma.” Chāndogya Upaniṣad ad 3.14.1.
- 2) *prajñāna*ṁ brahma, “Aukščiausias pažinimas yra brahma.” *Aitareya Upaniṣad* ad 1.5.3.
- 3) tat tvam asi śvetaketo, “O Śvetaketu, tu esi tai” Chāndogya Upaniṣad ad 6.8.7.
- 4) ahaṁ brahmāsmi, “Aš esu brahma.” Bṛhad-āraṇyaka Upaniṣad ad 1.4.10.

Jų manymu, šie teiginiai parodo, kad nėra jokio pasaulio ir individualių gyvų būtybių. Jų tariamas realumas yra tik regimybė (*vivarta*). *Māyāvādžiai* siūlo įvairius *vivarta-vādos* tipus, tarp kurių trys labiausiai paplitę:

1. Siela iš tiesų yra *Brahmanas*, tačiau ji susipainiojo, laikydama save individualia siela.
2. *Jīvos* yra *Brahmano* atspindys.
3. *Jīvos* ir materialus pasaulis yra tik *Brahmano* sapnas.

Visos šios *vivarta-vādos* formos yra klaidingos ir priešingos Vedų teiginiams.

Māyā-śakti yra iškreiptas dvasinės karalystės atspindys ir taip pat ji kontroliuoja materialų

pasaulį, į kurį *jīvos* įžengia, užvaldytos neišmanymo ir iliuzijos. Dvasiniai objektai turi savo savarankišką egzistenciją, ir savarankišką galią, bet *Māyāvāda* to nepripažįsta. Vietoje to, *Māyāvādos* teorija skelbia, kad individuali siela pati yra *Brahmanas* ir dėl *māyos* įtakos tik atrodo skirtingai nuo *Brahmano*. Ši teorija teigia, kad *jīva* tik galvoja, kad yra individuali esybė, ir kai tik *māyos* įtaka pašalinama, ji suvokia, kad ji yra *Brahmanas*. Pagal šią nuomonę, būdama *māyos* įtakoje atominė dvasinė kibirkštis neturi atskiros nuo *māyos* tapatybės, todėl vienintelis būdas *jīvai* išsivaduoti yra *nirvāna*, įsilieti į *Brahmaną*.

Māyāvādžiai nepripažįsta tyros individualios sielos atskiro egzistavimo. Dar daugiau, jie teigia, kad *Bhagavānas* yra pavaldus *māyai*, ir kad Jis turi įgyti *māyos* prieglobstį, kai nori nužengti į šį materialų pasaulį.

Jie sako: „Taip yra todėl, kad *Brahmanas* yra impersonalus ir neturi jokio pavidalo, o tai reiškia, kad Jis turi įgyti materialų (*māyika*) pavidalą, kad apsireikštų šiame pasaulyje. Jo *Īśvaros* aspektas turi materialų kūną. *Avatāros* įgyja materialius kūnus ir atlieka nuostabius žygius šiame materialiame pasaulyje. Galiausiai Jie

palieka savo materialius kūnus šiame pasaulyje ir grįžta į Savo buveinę.“

Māyāvādžiai truputį gailestingi *Bhagavānui*, nes jie pripažįsta tam tikrus skirtumus tarp *jīvos* ir *Īśvaros* *avatāru*

Skirtumas, kurį jie pripažįsta yra tai, kad *jīva* turi įgyti grubų kūną dėl savo praeities karmos. Ši karma nuneša ją net prieš jos valią, ir ji priversta vėl gimti iš naujo, pasenti ir numirti.

Māyāvādžiai

sako, kad

Īśvaros

kūnas, paskirtis, vardas bei savybės taip pat materialūs, bet Jis įgyja juos savo paties valia, ir kai tik panori, gali palikti viską ir atgauti savo tyrą dvasinę būseną. Jis nepriverstas patirti pasekmes už atliekamą veiklą.

Tokios *Māyāvādžių* klaidingos pažiūros.

Māyāvādos Vedose nerasime niekur. *Māyāvāda* yra paslėptas budizmas. „Padma Purāṇoje“, (

Uttara-khaṇḍa

43.6)

pasakyta:

māyāvādām asac-chāstraṁ

pracchannaṁ buddham ucyate

mayaiva vihitaṁ devi

kalau brāhmaṇa-mūrtinā

Atsakydamas į Umādevi (Parvatī) klausimą, Mahādeva paaiškina: „O Devī! *Māyāvāda* yra

netyra

āstra

. Nors tai iš tiesų pasislėpęs budizmas, ji įsikverbė arijų tarpan, prisidengusi Vedinėmis išvadomis.

Kali-yugoje

aš nužengsiu

brāhmaṇo

ś

pavidalu ir pamokslausiu šia
Māyāvādos
filosofija.“